

Sygn. akt I CZ 159/10

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie upadłościowej Ośrodka Wczasowo-Rekreacyjnego R. Spółki

z o.o. w R.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2011 r.,

zażalenia upadłego na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 13 września 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 września 2010 r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie upadłego Ośrodka Wczasowo-Rekreacyjnego „R.” Sp. z o.o. w R. na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 sierpnia 2010 r. Uzasadnił to powołując art. 394 § 1 k.p.c. oraz art. 394¹ § 1 i 2 oraz art. 398¹ § 1 k.p.c., w świetle których na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 sierpnia 2010 r. nie przysługuje żaden środek odwoławczy. To sprawia, że wniesione zażalenie na to postanowienie należało odrzucić na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo upadłościowe (dalej jako pr. upadł.).

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 września 2010 r. upadły zarzucił naruszenie powołanych przepisów, ponieważ postępowanie upadłościowe toczy się pod rządami pr. upadł., którego art. 68 odsyła do stosowania do zażaleń art. 394 i nast. k.p.c.; zastosowanie art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. jest wadliwe ze względu na wejście w życie tego przepisu dopiero po nowelizacji k.p.c. od dnia 6 lutego 2005 r. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 68 pr. upadł, w postępowaniu upadłościowym, nie wyłączając postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego ze zmianami i uzupełnieniami, zawartymi w tym prawie. Przyjmując stanowisko skarżącego należy się powołać na postanowienie SN z dnia 19 listopada 1993 r. (II CRN 132/93, Radca Prawny 1994, nr 3, s. 57), według którego na postanowienie sądu o odrzuceniu zażalenia w postępowaniu upadłościowym przysługuje zażalenie. Obecnie dla takiego stanowiska podstawę stanowiłyby art. 394 § 1 pkt 11 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 35 i 229 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.).

Jednakże, nawet w razie przyjęcia, że sąd ma orzekać na podstawie przepisów postępowania cywilnego sprzed nowelizacji z 2004 r., o której mowa

w zażaleniu, to i tak nie jest w niniejszej sprawie dopuszczalne zażalenie do Sądu Najwyższego od zaskarżonego postanowienia. Postanowienie to zostało wydane przez sąd drugiej instancji, który oddalił zażalenie od postanowienia Sądu pierwszej instancji, tj. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 10 czerwca 2010 r., rozstrzygając wniosek na podstawie prawnej Prawa upadłościowego z 1934 r. Od tego postanowienia zostało wniesione zażalenie upadłego, oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 13 sierpnia 2008 r. Wyczerpana została zatem droga odwoławcza i kolejne wniesione przez upadłego zażalenie już nie przysługiwało, toteż zostało prawidłowo odrzucone w zaskarżonym postanowieniu.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 394¹§ 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. zażalenie oddalić.